

La Tarantel·la va ser la primera via de la Roca Gris, quasi de manera simultània a l'Esparraguera, guanyant-li la partida en una ràpida i audaç obertura per part del Koki Gassiot i l'Armand Ballart (fet que explica perquè el darrer llarg de l'Esparraguera es troba des-equipat). La via, de tall clàssic, busca descaradament enfilar-se per un bonic esperó que mena al característic diedre de sortida. Amb una primera tirada clarament més difícil, els llargs que la segueixen es caracteritzen per una bona exposició, que ens farà anar concentrats -tot i que la dificultat no és alta- i aguditzar l'enginy a l'hora de reforçar la tirada.

Recordeu que segons l'"Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat", en aquesta zona (B-1) resta prohibida l'escalada de l'1 de gener fins el 31 de juny.

• Via: Tarantel·la

• Zona: Montserrat - Vinya Nova

Dificultat: 6a (MD)
Dificultat obligada: V+
Llargària: 175 metres
Grau d'exposició: Alt

• Grau de compromís: Mitjà

- Equipament: A part del primer llarg (nosaltres hem aprofitat els primers metres de la Mickey Mouse) la via es troba pràcticament des-equipada.
- Material: 10 cintes exprés, bagues per merlets i per savines i joc de tascons. Friends fins al #3 de Camalot útils al darrer llarg.

Orientació: SudValoració: ***

Aproximació:

Deixarem el vehicle a l'aparcament inferior de la Vinya Nova. Des d'allí prenem un camí en direcció nord. El camí s'endinsa a un bosc fins que surt al Torrent del Pont. Avancem una mica pel torrent i al cap de poc veurem un corriol que surt a la dreta (fites i marques blanques). Seguim el corriol, que va guanyant alçada d'una manera agradable. Arribem a un trencall i enfilem direcció nord. Passarem pel peu del Pollegó de la Vinya Nova. Continuem fins arribar a la base de la Roca Gris. Ara prenem la canal que baixa entre la Roca Gris i el Pollegó Oest i seguim uns metres fins que localitzem una corrua de parabolts que pertanyen a la via Mickey Mouse i que és per on entrarem a la Tarantel·la.

Aproximació a la via amb Google-Maps

L1(6a)

L'itinerari original comença més a l'esquerra, aprofitant una mena diedre molt herbós i trencat. Nosaltres optem per entrar pels primers metres de la Mickey Mouse. Així doncs, enfilem la corrua de parabolts que ens porten a través d'una placa inclinada sobre bona roca fins arribar a la sisena expansió. En aquest punt si ens fixem a la nostra esquerra veurem un espit pertanyent a la Tarantel·la. Per arribar-hi farem un petit flanqueig, creuant una fissura i situant-nos de nou sobre una placa. Ara ja som a la via. Segueixen uns metres fins (6a), protegits amb un clau, on haurem de jugar bé amb els peus per evolucionar cap a una fissura/diedre. Un cop a la fissura gueden uns metres forca obligats

fins que podem obliquar a l'esquerra i guanyar la primera reunió. 50 metres, 6 parabolts, 3 espits i un clau.

L2(IV+)

Sortim de la reunió anant a buscar una petita alzina que ens queda per sobre. Un cop llaçada continuem en tendència a la dreta, trobarem un pont de roca i una mica més amunt un espit (única expansió de la tirada). Un cop xapat l'espit seguim navegant ara en tendència a l'esquerra fins trobar un clau que ens donarà moral. El terreny és fàcil, però l'exposició és manté alta, fet que ens farà estar en guàrdia fins que arribem a la reunió. 50 metres, un pont de roca, un espit i un clau.

L3(IV+)

Preciosa tirada, amb roca de primera i sobre terreny amable on pel camí, si tenim sort, trobarem un parell de ponts de roca. Com en el llarg anterior haurem d'anar buscant el camí més senzill, per on anirem topant-nos amb bons merlets per anar llaçant. La reunió és compartida amb l'Esparraguera i queda al peu de la vistosa fissura que presideix tota l'ascensió. 50 metres i dos ponts de roca.

L4(IV+)

Sortim de la reunió recte amunt pel mig de la fissura. Quan aquesta es fa més ampla escalem per la placa de la dreta i usem la fissura per anar protegint el llarg. La sortida al cim la fem cap a la dreta amb un darrer pas fàcil però aeri. 35 metres, tirada neta.

Descens:

Des del final de la via caminem en direcció nord per anar a buscar el sistema de ràpels de la via Urquiza-Olmo. Un cop fets els ràpels descendim per la canal fins que arribem al corriol pel qual hem pujat.

El que més m'ha agradat:

- Menys el primer llarg, la via és molt assequible i un bon terreny de joc per gaudir d'una escalada més clàssica i autèntica, on haurem d'afinar la imaginació per treure el màxim partit al nostre mosquetó dels invents.
- Tercera tirada, que evoluciona per una fantàstica placa inclinada amb roca de primera.
- Bonic llarg de sortida, compartit amb l'Esparraguera.

El que no m'ha agradat tant:

- Primer llarg desagradable, peatge obligat per accedir als bons llargs superiors.
- En alguns punts la Mickey Mouse és llença sobre de la Tarantel·la.